

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

CIRCULAR N.º 105

ENERO - MARZO 1962

F. 1. 1. 1. 1. 1.

DETALL DE L'ESGLÉSIA

DE SANT PERE DE GRAC D'ESCALES

Fotografia del Sr. M. Planchat

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

Adherido a la Federación Española de Montañismo y Federación
Catalana de Esquí

CIRCULAR N.º 105 ENERO-MARZO 1962

Comissió de Ciències i Arts

Per acord de l'Assamblea general del passat dia 12 de Gener de 1962 es constituí la "Comissió de Ciències i Arts".

Si el nostre excursionisme actual es dedica més exclusivament a l'esport (muntanyes, escalada, etc.) no per això cal donar el títol d'excursionista a aquell que practica una de les esmentades modalitats.

Entre nosaltres tenim un nombrós grup que es dedica a l'excursionisme cultural o d'investigació. Aquest mateix grup és el que ha induït a la junta d'aquest Centre a proposar i aconseguir la constitució de la comissió per així poder fer més profitosa la seva obra i poder donar-la a conèixer a la nostra joventut demostrant-li que dins les seves excursions esportives, és profitós de dedicar unes hores a l'estudi de les ciències naturals o bé d'interessar-se per una capella antiga, un castell en runes la història del camí passat, la cançonet que ha sentit, o bé el nom del coll que ha passat així també la flor que ha vist a la vorera del camí.

Aquest excursionisme que anomenarem d'investigació, farà trobar més eficaç la seva sensibilitat espiritual envers totes les coses que envolten la humanitat.

Vol atreure al seu voltant aquells excursionistes "passats" per a continuar l'obra empresa per a recollir en tot el possible el nostre patrimoni artístic o històric, resumit en el nostre valuós Museu Municipal instal·lat a la Cartoixa de Vallparadis.

Itineraris prepirinencs

L'afany de desplaçaments a regions apartades gràcies a les facilitats que actualment se'ns ofereixen, ens havia quasi fet oblidar els bells paratges que tenim a l'abast disposant d'un parell de jornades curtes i un pressupost no massa carregós.

L'anhel de remembrança vers les primeres sortides de joventut quasi infantil, ens adreçà aquesta vegada a recórrer una part força interessant de la comarca del Cardener-Solsonès, concretament els nuclis muntanyosos de Busa i Lort.

Un matí esplendorós que encaixava perfectament amb la commemoració de la "Pasqua granada", s'associà als nostres projectes facilitant-nos quant de bo podem desitjar en les nostres cures a muntanya.

Creuat el pont del Moli de Vancell situat a breus passos de la carretera de Berga a Sant Llorenç de Morunys i en el mateix indret del seu encreuament amb la que mena al pintoresc poble de Llinàs, seguim el curs del riu Aiguadora per la vorera esquerra de la vall. La forta pujada d'un bon camí carreter, ben prompte ens situa a considerable alçada deixant-nos entreveure, al fons, les profunditats engorjades de l'esmentat riu que s'escorre suau i ordenat sobre un llit calcari.

Passat aquest caprici de la naturalesa, que és l'estret de Valielles, de sobte s'obre la vall en ampli i exuberant cercle al fons del qual s'estrellen les parets verticals de munió de cingleres, entre les que destaquen les de l'Amorrador i més enllà Taravill.

El panorama resulta atraient i acollidor. Besant les aigües del minúscul riu, unes ruïnes en actiu estat de restauració manifesten l'esplendorositat pretèrita del lloc i un romànic d'allò més pur presideix la base rústega d'aquest cercle silenciós on fou bastit en època llunyan (segle X) el que havia d'ésser el cenobi benedictí de Sant Pere de Giau d'Escales.

Lloança al Servei de Conservació de Monuments de la nostra Diputació Provincial, gràcies al qual aquestes pedres ancestrals, manifestació simbòlica de la fe de tot un poble creient, tornen a reviure amb

tota la llur majestat. Confiem en què les circumstàncies ajudin a la total restauració i conservació d'aquest monument que com preuada per la roman salvaguardada per cingleres i espadats.

I que els bons desigs que pregona el Sr. Manuel Riu a través del seu documentat treball "SANT PERE DE GRAU D'ESCALES" publicat en la revista "MONTANA" Any XIV n.º 72 Març-Abril 1961, es converteixin ben prompte en realitat, permetent-nos així fruit del goig que en tot moment suposa l'obtenir el coneixement originari d'aquest llegat del temps.

Al mateix planell on és bastit l'antic monestir, s'inicia un corriol que enfilant-se fortament en direcció a ponent, va guanyant alçada a través d'aquests graus que semblen inacabables.

L'abundosa vegetació que ens envolta fa que l'esforç de la pujada sia menys carregós en l'hora ja tardana en què el sol senyala mig jorn.

A mesura que el camí va revoltant es succeeixen nous i variats punts de vista, sobresortint les imponents fondalades de Valianes i la capriciosa Serra dels Bastets per un costat i per l'altre la Vall de l'Aiguadora amb el nucli urbà de Sant Llei de la Valldora que s'escampa sota les nostres plantes. Davant, els espadats de Busa que anirem superant a través d'un ben traçat caminet.

La serra de Busa el punt culminant de la qual és el Serrat de Cogul (1.526 m.) que es troba en la vira septentrional, és una curiositat natural força interessant per l'originalitat del seu relleu. A Catalunya és considerada com la principal mostra reveladora dels efectes aconseguits per la intensa denudació realitzada per les aigües; no n'hi ha altra que manifesti una evocació més impressionant d'un reducte natural inexpugnable.

Els espectaculars penyals de Capolat i Capolatell amb tota llur història i llegenda bèl·liques es desgranen en direcció oest, fora ja dels extensos plans de Busa. La superfície d'aquesta planície catalogada d'uns 8 km. quadrats, està composta de variats matisos; al costat de ben acurats conreus s'hi troben terres àrides i pedregoses que, per altra banda, ofereixen destacat contrast amb zones poblades per corpu-lents i ufanosos pins que s'estenen en àmplies avingudes cobertes de prats encatífats i molcosos.

Al redós de l'esglesiola parroquial posada sota l'advocació de Sant Cristòfol s'hi aplega el migrat poblament. Les cases de la Vila i Rial recorden el tipus clàssic de la nostra masia. A pocs metres de la darrera hi ha una esplèndida font que hom pot identificar per trobar-se

enclavada sota uns esvelts pollancres; lloc adient per a un ben merescut repòs i acopi d'energies.

La dolcesa d'aquesta esplèndida plana i els agradables, encara que breus, moments que hi dedicàrem, havia de contrastar profundament en el problema laberíntic que suposa l'abandonar-la. Sols cinc itineraris permeten la fugida d'una normalitat relativa; l'escollit per a nosaltres fou el que seguint en direcció ponent es despenja pel cingle de l'Areny i s'esclafa en un petit replà conreuat anomenat la Creueta. Ací hi ha dues petites masies abandonades i una capelleta dedicada a Sant Iscle i a Santa Victòria.

Enfront nostre, direcció oest, un contrallum vigorós ens mostra la silueta del conegut Santuari de Lort, del qual ens separa el profund congost del Cardoner.

Cal continuar el descens que ens mena a les Cases de Posada per a situar-se a través d'un curiós corriol al mateix peu del Pont de les Cases, única possibilitat factible d'atravessar el riu que en aquest indret baixa cabalós i rabent.

Les darreres clarors ens permeten enfil·lar amb encert el corriol que per Sollort ens mena al grau de Sant Jaume per a aconseguir amb 10 minuts la capçalera d'aquesta imponent mola de Lort, finalitzant així la jornada.

Quant podem esmentar ací del grandios santuari marià de Lort, és sobradament conegut de la quasi totalitat dels excursionistes. La privilegiada situació de que gaudeix no obstant i la seva relativa alçada (1181 m.) permet ovirar magnífics i amplis horitzons vers el Sud, així com tot un compendi de serralades que van des de la serena majestat del Port del Comte, als violents estrats de Bastets que pugen verticals convertint-los en eriçada cresta. Les veïnes profunditats que l'envolten poblades per immensa vegetació li donen feréstec aspecte.

L'edifici-hostatgeria anexe al Santuari resulta de proporcions immenses i denota un sensible declivi en la seva estructura que dissortadament haurà de veure's incrementat en el moment en que els actuals ermitans, tal com tenen projectat, s'uneixin a l'èxode massiu que aboca la gent del camp vers la ciutat. Conseqüència immediata d'aïtal absència no pot ésser altra que l'inici del desmoronament físic de l'esmentat immoble. Lamentant-se, així ho profetitzà amb to de gravetat el Sr. Rector de Sant Llorenç de Morunys en afirmar que els edificis en veure's deshabitats s'esfondren de vergonya.

La claror trista i difusa d'aquest dilluns de Pentecosta presagi d'un

jorn encapotat, contrasta fortament amb la sana alegria de gran munio de romeus que des de tota la contrada i seguint solemne tradicio, en el dia d'avui s'aplegaran al redos de la Verge.

L'horari que ens separa de Sant Llorenç de Morunys, fi de la nostra excursio, ha transcorregut entre un continu trafec d'abigarrada multitud. Epileg reconfortant que alegra els nostres cors i que interpretem com a prova millor de l'esperit de perseverancia d'un poble que malgrat les dificultats continua arrelat a les mes sanes tradicions.

M. PLANCHAT

"Sortim... ruta a..."

"En una altra banda": paraules de ressons llunyans que porten en elles una mica del vertigen de les sortides. Anar cap allà on no estem habitualment, trencar amb la monotonia del nostre horitzo de vida, sentir curiositat per la gàbia terrenal sobre la qual hem de viure: viatjar, és el gran i vell somni geogràfic que hi ha en cadascú de nosaltres. Certament, la curiositat per la terra, aquest racó de la creació que està a disposició de la nostra "caravana humana", és una de les més nobles.

L'home ha de viatjar sempre, i hom s'admira del temps i de l'esforç esmercats en els viatges des de la més remota història; hom parla de sedentaris de manera ben relativa; tots nosaltres som més o menys nòmades, sobretot en el nostre segle.

Malgrat això, potser nosaltres som els qui estem a punt de perdre el gran gust que sent la humanitat per viatjar. Hi ha tantes maneres de viatjar malament! Hi ha el viatge vertiginós, que consisteix a devorar quilòmetres!, és una mena d'acrobàcia esportiva desesperadament llançada a guanyar el minut; per a aquests desgraciats recordem que no existeix el país: sols compten la drecera, el revol perillós o el mal pas que cal evitar.

Hi ha també el viatge circular, en el que hom demana a un company o agència l'esforç d'indicar l'itinerari; incaut viatger sense ini-

jorn encapotat, contrasta fortament amb la sana alegria de gran munió de romeus que des de tota la contrada i seguint solemne tradició, en el dia d'avui s'aplegaran al redós de la Verge.

L'horari que ens separa de Sant Llorenç de Morunys, fi de la nostra excursió, ha transcorregut entre un continu tràfec d'abigarrada multitud. Epileg reconfortant que alegra els nostres cors i que interpretem com a prova millor de l'esperit de perseverància d'un poble que malgrat les dificultats continua arrelat a les més sanes tradicions.

M. PLANCHAT

"Sortim... ruta a..."

"En una altra banda": paraules de ressons llunyans que porten en elles una mica del vertigen de les sortides. Anar cap allà on no estem habitualment, trencar amb la monotonia del nostre horitzó de vida, sentir curiositat per la gàbia terrenal sobre la qual hem de viure: viatjar, és el gran i vell somni geogràfic que hi ha en cadascú de nosaltres. Certament, la curiositat per la terra, aquest racó de la creació que està a disposició de la nostra "caravana humana", és una de les més nobles.

L'home ha de viatjar sempre, i hom s'admira del temps i de l'esforç esmercats en els viatges des de la més remota història; hom parla de sedentaris de manera ben relativa; tots nosaltres som més o menys nòmades, sobretot en el nostre segle.

Malgrat això, potser nosaltres som els qui estem a punt de perdre el gran gust que sent la humanitat per viatjar. Hi ha tantes maneres de viatjar malament! Hi ha el viatge vertiginós, que consisteix a devorar quilòmetres!, és una mena d'acrobàcia esportiva desesperadament llançada a guanyar el minut; per a aquests desgraciats recordem que no existeix el país: sols compten la drecera, el revol perillós o el mal pas que cal evitar.

Hi ha també el viatge circular, en el que hom demana a un company o agència l'esforç d'indicar l'itinerari; incaut viatger sense ini-

ciativa que ve a ser com una mena de pilota i que torna al seu circuit certament menys enriquit que si hagués fet un viatge "al voltant de la seva cambra".

Sembla que alguns dels nostres contemporanis, estiguin tocats per una estranya desgràcia provinent d'una petitesa de la nostra espècie de galliner terreny, d'una lassitud d'una terra massa exigua per a la nostra curiositat, d'un afany de nous horitzons, llunars o australs.

Au, doncs! aquesta neurastènia del modern "globbe-trotter" és singularment prematura; testimonia una pesada ingratitud per tot l'esforç immens de les exploracions terràquies que es persegueixen infatigablement.

Conèixer és veure i analitzar els paisatges, penetrar als gèneres de vida, prendre part en les esperances o les angoixes de les regions visitades; és incorporar-se un moment a un racó de la terra i a un grup d'homes, i esdevenir així més àmpliament humà, més preocupat de la pena i la joia dels homes de la terra... la nostra terra.

Ens cal i en tenim molta necessitat de meditar l'orgull i humilitat de l'obra humana damunt de la terra.

SECCIO JOVENIL

Jungfrau

Un petit grup, format pel company Sanagusti i el que sotscriu, ens trobàvem cap al tard, d'un jorn del juliol de l'any 1959, de grat record per les seves excepcionals condicions metereològiques, al poblet de Lauterbrunnen, al peu mateix de l'imposant cim de la Jungfrau.

En aquella hora, la muntanya com volent-se mostrar senyora indiscutible de tot l'Oberland, restava encara il·luminada per una delicada llum de posta, colorejant amb uns tons roses, les impressionants gèleres que es despenyen del seu cim.

Contràriament al projecte, aquell jorn sols guanyariem l'estació intermitja de Kleine-Scheideg, car el desconeixement dels horaris del tren cremallera, ens privà de poder pernoctar en l'elevada estació fi-

nal de Jungfrauoch, punt habitual de sortida de les cordades que volen assolir la Jungfrau.

L'endemà ens obsequiava amb un temps radiant, com volent desmentir la mala fama que té adquirida la regió de l'Oberland, com el massís alpi, on les condicions climatològiques són menys estables.

Una estrident pitada del cremallera, ens advertia de la seva sortida vers les altures, i tot esguardant per darrera vegada la vertical i mortífera, però no menys atraient paret Nord de l'Eiger, anàvem guanyant altura, seguint la foradada de més de cinc quilòmetres, oberta en el cor mateix d'aquella cèlebre muntanya; tot dirigint el pensament vers els esforçats escaladors, que amb arriscada, però noble lluita amb ella, finalment arribaren a conquerir-la per la vessant Nord, allà per la dècada dels anys trenta, esdeveniment que obtingué una forta ressonància mundial.

De sobte, érem advertits pel factor, de l'arribada a final del trajecte, trobant-nos llavors, a la considerable alçada de 3.500 mtrs. indret el més elevat d'Europa, on es pot ascendir mitjançant un tren cremallera. Seguint el nostre guia, enmig d'una "foule" de turistes d'arreu del món, posàvem peu cegats per una intensa llum, multiplicada per la blancor de les geleres a la gran terrassa de l'hotel de Jungfrauoch, contemplant ja ben proper, l'objectiu de la nostra anada a Suïssa.

Les nou del matí, és una hora pel que té de tardana, del tot inadmissible per emprendre una ascensió d'un gran cim alpi, però tenint en compte del magnífic temps de què seguíem gaudint, previ acord amb el nostre guia, acordàrem iniciar l'ascensió.

Tantost deixàrem l'hotel, ja fou formada la cordada, i sense calçar grampons, gràcies a les immillorables condicions en què es trobaven les geleres, començàrem pròpiament dit l'ascensió tot perdent uns metres de desnivell, per tal de guanyar per dessota nostre la capçalera de la immensa gelera d'Aletsch. A mesura que anàvem ascendint, molt lentament degut a no estar encara acostumats al brusc canvi d'altura experimentat en tan poc temps, teníem per segur que érem l'objectiu de prismàtics i binocles de la munió de turistes que es trobaven còmodament asseguts a les terrasses de Jungfrauoch.

Sofocats per l'elevada temperatura, ens anàvem creuant amb les últimes cordades, que eufòriques baixaven del cim, i que amb mirada de sorpresa i també un xic irònica, ens contemplaven estranyats de

que en aquells moments, intentéssim l'ascensió que ells acabaven de portar a cap.

Sempre amenaçats per una possible caiguda de les impressionants cornises que sobresortien en la crestaria del Rottalhorn, anàvem guanyant altura pel redreçat pendent que finalitzava a la bretxa del Rottalsattel molt per damunt nostre; fins que després de més de mitja hora de treballar, el guia netejant els graons mig esborrats del pendent, una fresca alenada de vent, ens advertia de la nostra arribada a la bretxa anomenada abans.

Mentre ens permetíem un curt descans, a fi de recuperar forces per tal de poder vèncer els darrers mtrs. que ens separaven del cim, deixàvem córrer la nostra mirada vers nous horitzons, que de tant elevat mirador ens cabia contemplar, si bé restàvem un xic impressionats per la pavorosa fondària que se'ns obria als nostres peus, vers al solitari i tètric cercle del Rottal.

De nou reempreníem l'ascensió, no obstant degut al pronunciat pendent, solament es movia un de sol, dels tres components de la cordada, mentre els restants estaven amatents a frenar una possible reliscada.

Per fi el pronunciat pendent de neu se'ns acabà, tot posant peu damunt d'una cresta de rocam descompost que amb pocs instants ens situava sobre la minúscula plataforma que constitueix el cim de la Jungfrau, coneguda també per la perla de l'Oberland.

Era migdia, i sortosament seguíem gaudint d'un temps excepcional, tant, que malgrat trobar-nos a 4118 mtrs. d'alçada no sentíem la necessitat del més mínim abrigall, vestint solament una lleugera camisa d'estiu.

Finalment havíem vençut un nou cim de temps envejat, i felicitant-nos mútuament ens disposàvem tot seguit a admirar l'extens panorama que se'ns oferia als nostres ulls. A prop nostre i a uns cents metres de fondària, observàvem l'estació de Jungfraujoch edificada a l'inici de la immensa gelera d'Aletsch, que amb el l seus 25 kms. de longitud, ostenta la supremàcia sobre totes les existents en el continent europeu; després iniciàvem una tomb vers al Nord, i se'ns mostraven altius als cims del Monch i Eiger, que es destacaven amb llur blancura, sobre els verdosíssims prats que envolten el poblet de Grindewald; també ja més distants, les platejades superfícies dels llacs de Thun i Brienz, i, igualment dessota nostre, però separats per un abim de quasi 3000 mtrs. identificàvem el bucòlic llogarret de Murren.

Ja dirigint la mirada vers al sud, se'ns aixecava desafiant, la perfecte piràmide de l'Aletschhorn, un altre dels 4000, més importants de la regió, i mig velats per la distància reconeixiem els contorns dels principals cims del Valais.

Fent córrer la vista de nou, vers un pla més proper, ens sorprenia la visió de la immensa planura de glaç, que s'anomena Konkordiaplatz, lloc de convergència de quatre importants corrents de gel; i, finalment, ens atreia la nostra mirada, l'airoso silueta del sobirà indiscutible del massís o sigui el Finsterarhorn, que tres dies més tard tindriem la joia d'ascendir.

Dalt d'aquella atalaia, el temps se'ns escolava gairebé sense adonar-nos-en, però malgrat el nostre desig de prorrogar-hi l'estada, el sentit de la prudència ens feu emprendre la davallada vers a Jungfrauoch, amb l'esperança de gaudir belles jornades muntanyenques, que encara ens esperaven en aquella inoblidable regió alpina.

JOSEP JORBA

SECRETARIA

Reunión General Reglamentaria

El día 12 de Enero se celebró la anunciada Reunión General Reglamentaria, bajo la Presidencia de D. Manuel Closa Sallari y con asistencia de un buen número de asociados.

Después de la lectura y aprobación del Acta de la Reunión anterior el presidente declaró abierta la sesión.

El Tesorero informó del estado de cuentas correspondiente al pasado ejercicio.

El Secretario, expuso a la consideración de los Sres. socios una memoria sintetizada de las actividades realizadas por cada una de las secciones de la Entidad, tanto en el orden meramente montañoero como en el ámbito social, tal memoria se halla a disposición de los Sres. socios.

El Contador, dio lectura al patrimonio de la Entidad.

El Sr. Mies como Secretario de la comisión del cincuentenario expuso un minucioso estado de cuentas de los actos organizados por dicha comisión.

En el apartado de ruegos y preguntas tomó la palabra el Sr. Closa quien como Presidente de la Entidad manifestó que después de un detallado estudio del presupuesto de gastos la Junta Directiva, había determinado presentar a la Asamblea un reajuste a las cuotas de los Sres. socios. Ante la realidad se aprobó que para el presente año las cuotas a regir serán como sigue:

de 12 a 17 años...	6 ptas.
señoras ...	8 "
a partir de 18 años ...	12 "

A continuación el Sr. Brumós sugirió se estableciera el tipo de socio-protector, aprobándose tal sugerencia estipulándose la cuota de 24 ptas. mensuales. Se acordó insertar una nota en el próximo Boletín para conocimiento de los Sres. interesados.

El Sr. Bacardit como expresidente hizo resaltar la labor realizada por la Junta Directiva en esta nueva etapa que especialmente al terreno excursionista ha sido muy fructífera.

El Sr. Closa manifestó que estaba reorganizándose la Sección Fotográfica que dado hacia largos años había pasado casi desapercibida. Asimismo continuó, está en estudio la formación de la Sección de Ciencias y Artes. Para tal efecto se cuenta ya con la colaboración de los Sres. Gali, Brumós y Arias, este último asistente a la misma dio ya su conformidad.

La composición de la Junta Directiva que deberá regir los destinos de este Centro Excursionista en el presente curso es como sigue:

<i>Presidente</i> ...	D. Manuel Closa
<i>Vice-Presidente</i> ...	D. Emilio Llongueras
<i>Secretario</i> ...	D. José Centelles
<i>Tesorero</i> ...	D. Juan Altisent
<i>Contador</i> ...	D. José Boada
<i>S. A. M.</i> ...	D. Delfin Feiner
<i>Esqui</i> ...	D. Jorge Serra
<i>Juvenil</i> ...	D. Jaime Figueras
<i>Fotografía</i> ...	D. Virgilio Vera
<i>Comisión de Ciencias y Artes</i>	Sres. Gali, Brumós, Arias y Estrada

<i>Excursiones...</i>	D. Domingo Capdevila
"	D. José Maria Martí
"	D. Isidro Vives
<i>Boletín</i>	D. Antonio Donadeu
"	D. José Mies
<i>Conservación local</i>	D. Francisco Estrada
<i>Vocales</i>	D. Miguel Torrella
"	D. Carlos Mussons
"	D. Paulino Juliá

Tarjeta de la Federación Española de Montañismo

Los señores socios que deseen obtener la Tarjeta de la Federación Española de Montañismo correspondiente al año 1962 pueden pasar por esta Secretaría todos los días laborables de 8 a 9 de la noche.

Carnet de Camping

Con el fin de poder atender debidamente a quienes estén interesados en poseer o renovar los Carnets Nacional e Internacional de Camping, se sirvan pasar por Secretaría donde les será tramitado.

Utilización de kilométricos

Todos los señores socios que deseen beneficiarse de los kilométricos deportivos pueden solicitarlo con antelación a esta Secretaría. Para su utilización es necesario poseer la tarjeta de la F.E.M. del presente año.

Cuota Socio Protector

De acuerdo con la reunión General Reglamentaria se aprobó la cuota de socio protector, estipulándose la cantidad de 24 pesetas mensuales. A cuantos quieran interesar se servirán dar la oportuna orden en la Secretaría de este Centro.

Aviso

Tal como se anunció en la hoja de actividades mensuales se recuerda que esta Entidad tendrá abierto de 7'30 a 9'30 h. de la noche, excepto domingos.

BIBLIOTECA

Se pone en conocimiento a los señores socios que durante el presente trimestre ha sido adquirido el siguiente volumen.

"El Vallès" (vigor i bellesa). Per Ferran Canyameres.

En la visita electuada al Museo Municipal de nuestra entidad por los socios de nuestra entidad fuimos obsequiados con el libro "Vida de Laureano Barrau". A la Junta del Museo nuestro más sincero reconocimiento.

CRONICA

NOVIEMBRE

—En el día 12 se celebró la tradicional "Pinyonada Familiar 1961", la cual cuenta con numerosos seguidores como es ya costumbre en años anteriores los "pinyonaires" marcharon a "Can Pelacs" e hicieron gran acopio de "piñas" comestibles.

—El siguiente viernes, 17 de noviembre y bajo el título "Crucero por los países nórdicos", nuestro consocio Sr. Noguera pasó una interesante colección de diapositivas, tomadas en su reciente viaje a Escandinavia. El público que llenaba la sala de actos salió muy complacido al finalizar la sesión.

DICIEMBRE

—Viernes día 1. Se efectuó a cargo de diversos asociados y organizada por la naciente sección fotográfica una sugestiva velada de diapositivas sobre variados temas.

—Durante el domingo día 3 tuvo lugar una visita cultural al Museo textil Biosca y Castillo Cartuja de Vallparadis. Aunque conocidos tanto Museo como Cartuja por muchos de los visitantes, pudieron ampliar sus conocimientos sobre el particular con explicaciones y detalles interesantísimos.

—En la festividad de la Purísima Concepción día 8 de Diciembre la

floriente Sección Juvenil escenificó su anual fiesta bajo el título "La vetllada 1961". Teníamos constancia de que en la del pasado año la afluencia de público fue numerosísima. En la de este año superó todos los cálculos posibles y mucho público con deseos de asistir a ella hubo de desistir de su empeño al no conseguir entrar en la sala. Los muchachos de la sección de edades variadas lograron con airoso números algunos de ellos muy interesantes por cierto, ganarse las simpatías y aplausos del público.

En la media parte se obsequió a las madres de los "juveniles" con diversos regalos, muchos de ellos confeccionados por ellos mismos.

La organización fue eficientísima; en fin, una buena velada.

A las 10,30 de la noche del viernes día 15, tuvo lugar la esperada reaparición en nuestro salón de actos del Dr. D. José de Vilalta Cornella; muy conocido ya por nuestros asociados por precedentes conferencias.

En la de esta noche sobre "L'escenari de la Prehistòria" explicó con su ya habitual maestría este tema tan sugestivo de la Prehistoria. Fue seguido con gran interés y aplaudido largamente al finalizar su conferencia.

—Domingo día 17 "Excursió del Grèvol". También esta excursión en busca del "navideño" grevol se transforma ya en tradicional. Hace ya años que algunas fiestas antes de Navidad, nuestros asociados organizan marchas en su busca. En este año la dicha "Excursió del Grèvol" tuvo lugar a Castellfullit del Boix y Grevalosa, fletándose para la misma un autocar, que se llenó por completo de excursionistas.

—"La Missa del Gall" se celebró este año en la Capilla de San Roque de la Barata. Fue numerosísima la asistencia de fieles. La parte cantada de la Misa corrió a cargo de la Coral de Radio Tarrasa.

Después de adorar al Niño Dios nacido se reunieron todos los concurrentes en el "Foc de camp", cantándose villancicos y sirviéndose un pisolabis. Es de destacar la actuación de la sección Juvenil que escenificó la gran obra del malogrado José María de Sagarra "El Poema de Nadal".

—En la festividad de San Esteban y a las 6 de la tarde se celebró el "Concert Nadalenc" que corrió a cargo de la Coral de Radio Tarrasa.

Lo escogido del programa y la magistral interpretación hicieron que el auditorio aplaudiese con calor.

—Del 24 de Diciembre al 14 de Enero de 1962 se montó la Exposición titulada "Saló d'hivern de pintura", en la que artistas, muchos de ellos consocios expusieron sus obras. Predominó el tema moderno y hubo pinturas de elogiabile calidad.

ENERO 1962

—Al día siguiente de la festividad de los Reyes Magos, domingo día 7 y por la tarde tuvo lugar el Festival Infantil. En él la gente menuda se distraieron y lo pasaron grande con las actuaciones para ellos realizadas sobre todo los polichinelas.

—En el domingo día 21 tuvo efecto la Primera marcha excursionista de Regularidad por montaña" en la que tomaron parte 37 parejas de participantes. El itinerario desconocido hasta la hora de marcha se desarrolló por el Molinot, Can Cardús, Caseta de la Pineda, Can Casaus, Tarrasa. Los cambios de velocidad en el paso y los diversos controles de regularidad y de neutralización obligaron a los participantes emplearse a fondo en la prueba, que tenía su salida y llegada en la parte norte de la Avda. del Caudillo.

Es de destacar la gran trascendencia, dentro del ámbito local de esta marcha montañera de regularidad que esperamos celebrar anualmente dada la aceptación y apoyo recibidos.

La impecable organización contribuye en gran manera a que la marcha se desarrollase como todos deseábamos.

FEBRERO

—Domingo día 4, "Excursió al Montseny". Se realizó en autocar y los asistentes ascendieron al "Turó de l'Home y "Les Agudes" en cuyas cumbres había abundancia de nieve.

En estas excursiones de tipo familiar reanudadas otra vez en el Centro se observa cada vez mayor número de asistentes, es pues de es-

perar que sus organizadores no decaigan y nos las ofrezcan más a menudo.

—A las 10'30 de la noche del día 9 se procedió al reparto de premios de la marcha de regularidad. Se inició la velada con la proyección de una película de largo metraje. Seguidamente el Sr. presidente pronunció unas palabras en relación al reparto de premios a efectuar y a continuación se efectuó la distribución de premios a los ganadores, los cuales fueron muy felicitados.

—En el viernes, día 16 por la noche y con organización como años anteriores por la S. A. M. se reunió a buena parte de los "quintos" del reemplazo de este año con el "Comiat de quintos". Se proyectaron películas de corto metraje, se regaló a los muchachos con un "utilísimo" obsequio y después fueron obsequiados con un "piscolabis".

—El siguiente viernes día 23 fue de gran interés para los amantes de las grandes conquistas montaÑeras. En el Salón Cataluña y bajo el patrocinio y organización de nuestra Entidad los Sres. Anglada, Pons y Guillamón, componentes de la Expedición Española a los Andes, disertaron y pasaron numerosas diapositivas en color sobre el sugestivo tema "1.ª Expedición Española a los Andes del Perú".

Durante la sesión explicaron las grandes conquistas de la expedición española en las cordilleras Blanca y Acacui además también pudimos observar las interesantes costumbres y antiguos monumentos de aquellos pueblos sudamericanos.

M A R Z O

—Domingo día 4, Visita al Museo Etnológico de Barcelona. Esta excursión cultural se realizó por la mañana y los visitantes recorrieron las salas de este interesante aunque poco conocido (en general) museo Etnológico.

Esta clase de excursiones culturales también cuenta con más número de adeptos cada día y sus vocales nos ofrecen visitas de gran atractivo.

SECCION DE ALTA MONTAÑA (S. A. M.)

Tal como estaba previsto y con la asistencia de numerosos socios se celebró el pasado día 9 de Enero la acostumbrada Reunión General Reglamentaria de esta Sección, de acuerdo con el consabido orden del día.

De los diversos asuntos tratados en la reunión damos a continuación la nueva Junta que regirá durante el presente ejercicio y que ha quedado constituida de la siguiente manera:

<i>Presidente</i>	Delfín Feiner
<i>Vice-presidente</i>	José Maria Soler
<i>Secretario</i>	José García
<i>Tesorero</i>	Manuel Campos
<i>Vocal de escalada</i>	Julio Sánchez
<i>Vocal de espeleología</i>	Juan Llach
<i>Vocal de acampada</i>	Angel Casanovas
<i>Vocal de material</i>	Juan Llobet
<i>Vocal de numerario...</i>	Salvador Prat
<i>Vocal de numerario...</i>	Pablo Juliá

La Sección del S.A.M. tiene la satisfacción de poner en conocimiento de los Sres. socios que durante el presente ejercicio ha sido adquirido el material siguiente:

La Escalada cuenta desde ahora con 24 nuevos mosquetones que sumados con los ya existentes dan la respetable suma de 50.

Asimismo de espeleología el material se ve aumentado con una nueva escala de electrón que viene a sumarse a las dos ya existentes.

Para los acampadores han sido adquiridas tres nuevas tiendas de alta montaña especiales de tres plazas cada una, con las cuales se refuerza notablemente el material con el cual cuenta esta Sección.

Sots del Bach

Com que jo tenia la idea, en el meu pensament, que els Sots del Bach eren sols un domini dels escaladors on poder desenrotllar llurs especialitats, d'aquí que la meua coneixença d'aquesta vall fos motivada pel fet de prendre part en el PRIMER CURSET D'ALTA MUNTANYA que es va donar en el nostre CENTRE.

Si m'excuso de parlar del profitós que fou per a tothom aquest curset, cosa de la que jo n'era el primer convençut abans de començar-lo, i de cantar les excel·lències dels monitors, molt ben portats per en Delfi Feiner, és simplement degut a què la major sorpresa que vaig tenir fou amb l'espectacle gratuït que se m'oferí en els Sots del Bach, el qual es desenrotlla sense gairebé mirons.

* * *

Aquell qui va definir el circ com "El mayor espectáculo del mundo", dubto jo que conegués la pràctica de l'escalada precisament en els Sots del Bach. Per alergia que es tingui a les cordes, als claus, pitons, pitonises, martells; a obrir-se camins que no siguin a peu pla, a les poques hores de veure la febre dels escaladors en aquest llur santuari, hom acaba per a lliurar-se per a viure la febre de l'escalada.

Es inexplicable. Cal veure-ho per a fer-se'n bé el càrrec; i, no obstant, provaré de parlar-ne, simplement perquè quedi constància d'una situació que no es pot negar ni ignorar.

* * *

Des de l'estació del ferrocarril s'entra a la vall seguint per un camí que s'obre enmig d'ufana boscúria. La bellesa del paisatge justifica ja una excursió. El cos del delicte dels Sots del Bach, crec jo que és el producte d'una falla del terreny, que trencant el pendent de cada vessant ha deixat al descobert una adreçada paret que s'allarga per tota la vall.

En saludar-nos els diferents grups que trobarem, ho feren d'una tal manera que ens donaren a entendre que érem de la competència.

La plaça de Catalunya—un petit clar en el bosc—estava plena de gent esmorzant. A fi que no ens prenguessin el lloc en la Roca Plana, calgué que ens afanyéssim per a situar-nos-hi. Aquesta ordre comunicada en veu baixa, donà importància a la cosa.

Als peus de la Roca Plana, l'esmorzar resultà una mica incòmode, ja que l'espai és migrat i a més, fent cara al futur de la nostra excursió, ens trobàvem clavats de nassos en una paret.

Dividits nosaltres en dos grups, uns fent "rappels" i els altres pujant per la roca, començàrem les pràctiques imbuïts de seriositat. No passà molta estona però, quan la Roca Plana fou escenari de la més graciosa historieta vivent que el més gran humorista pugui imaginar-se. Naturalment, la matèria prima del monolit seguia al descobert, però d'individus enganxats i penjats en la roca, se'n veien per tot arreu sense escassejar. No es pot dir que hi hagués un moviment continuat, però els personatges tampoc no eren figures estàtiques; el més aproximat de la situació es definir-ho com un seguit de vistes fixes o quadres escenificats.

A ulls clucs, sols per l'oïda, s'hauria intuït l'activitat que hi havia, amb el soroll dels ferros que furgaven les esclotxes de la paret. De les ordres i consells que cada cordada es donava, moments hi havia que se'n feia un garbuix d'on més d'una vegada calia treure'n el que ens corresponia; algunes quedaven difoses en l'aire, però també se'n sentien a sortir per algun forat de la roca, talment si fos ella qui parlava, i a ressonar tot pujant com una fumarola per una xemeneia.

La Roca Plana semblava estar disfressada per un carnaval, amb un sens fi de cordes que li penjaven per tots costats, les quals li esqueien talment serpentes.

D'individus, ben sovint se'n veia algun a volar o caminant mig inclinat per la paret en fer un "rappel". Si a peu pla al volt del monolit—alguns esperant llur torn—i pullulava un formiguer de gent, enllaçant gairebé un rotllo, d'arrapats a la paret se'n hi veien a tota hora i per tot arreu en les posicions més còmodes o compromeses, plantats en qualsevol lloc insospitat; tant alçats sols un metre de terra, com a meitat de la paret, o penjats en el capdamunt de tot; atapeïts en alguna xemeneia o esclotxa, penjats d'algun ferro; arrapats en alguna fisura, o desimbolts drets en algun replà de la paret de poc més d'un pam quadrat.

Ara bé; si penseu que semblant espectacle tenia lloc igualment a l'hora en gairebé tants monolits i parets que tenen nom propi en els

Sots del Bach, els quals s'alcen en un espai relativament reduït, com nosaltres vem poder comprovar més tard, donant-nos la idea que la Roca Plana no era cas únic, sinó que la pràctica de l'escalada en aquelles característiques es feia al major, tindreu una idea aproximada del que és els Sots del Bach, no quan s'hi celebra una gran festa, sinó en un diumenge qualsevol com ho era el que nosaltres vam anar-hi. Això sí, era en el començament de la temporada.

SALVADOR PRAT

ESCALADA

- Dia 6 de agosto. — *El Centinella*: R. Bassols y N. Salas.
Dia 17 de septiembre. — *El Rave*: N. Salas y Ll. Padró.
Dia 24 de septiembre: *La Carota*. N. Salas y Ll. Padró.
 El Pebrot: Ll. Padró, N. Salas, R. Bassols y José Albert.
 La Momia: R. Bassols, Ll. Padró y N. Salas.
Dia 1 de octubre. — *El Cilindre*: 1.ª Local: por N. Salas, Ll. Padró, R. Bassols y José Albert.
 La miranda del Cilindre: por N. Salas, Ll. Padró, R. Bassols y José Albert.
Dia 8 de octubre. — *La Momieta*: por N. Salas, J. Albastrill y Padró.
 La Panxa del Bisbe: por N. Salas, J. Albert y Ll. Padró.
Dia 12 de octubre. — *El Fesolet i els Flautats*: por R. Bassols, J. Soler, Ll. Padró, J. Albert, N. Salas y M.ª García.
 La Momia: por J. Albert, R. Bassols y N. Salas.
Dia 15 de octubre. — *Aresta de la Vella pels Bruchs*: por M.ª García, N. Salas y J. Albert.
 Agulla del pas del Príncep: por J. Albert, M.ª García y N. Salas.
Dia 22 de octubre. — *Agulla del cap d'Amunt*: por J. Albert y N. Salas.
 Agulla dels espeleòlegs: por J. Albert y N. Salas.
 Agulla dels osos: por J. Albert y N. Salas.
 La Fillgrana: por J. Albert y N. Salas.
 La Saca: por J. Albert y N. Salas.
Dia 29 de octubre. — *El Dit per l'Aresta dels Bruchs*: 1.ª Local: por N. Salas y J. Albert.

Día 3 de diciembre. — *Aresta de la vella pel s Bruchs*: por N. Salas y J. Albert.

La Nina: por N. Salas y J. Albert: 1.ª Local.

Día 9 de diciembre. — *El Puro de Riglos (Mallos de Riglos)*. (Aragón): por N. Salas y J. Albert.

Día 28 de enero. — *Cavall Bernat* (Sant Llorenç): por J. Albert, S. Trullàs y N. Salas.

Día 4 de febrero. — *La Roca de la Coca*: por N. Salas y J. Albert.

Excursión de Escalada a Sant Llorenç con prácticas al Esquirol. Vocal D. Feiner.

Excursión de Escalada a "Les Pedritxes". Práctica de "rappels". Vocal: D. Feiner.

ESPELEOLOGIA

Tal como estaba anunciado se celebró el 1.er Cursillo de Espeleología en diversos "avencs" de San Lorenzo del Munt, clausurándose con el descenso de "l'avenc de la Roca" situado en el Ordal y organizado por la S.A.M.

Cabe destacar en este cursillo la gran participación de cursillistas, prueba evidente del auge que la espeleología está tomando en nuestro centro, así como el constante esfuerzo de los organizadores que continuamente procurarán celebrar estos cursillos para enseñar a los alumnos en todo momento las diferentes facetas del excursionismo.

Sólo nos queda felicitar a los Sres. monitores M. Campos y Juan Llach por el éxito alcanzado y que periódicamente se vayan siguiendo estos cursillos para que nuestro centro tenga otra actividad sobresaliente en todo el orden.

Posteriormente se hizo entrega a los finalistas de una medalla simbólica del cursillo, seguida de una proyección del film "El fabuloso mundo de las aves".

1.er CURSILLO DE ESPELEOLOGIA

Día 29 octubre. — Prácticas a la *Cova del Manel*.

Día 5 noviembre. — Prácticas al *Avenc del Daví*.

Día 19. — Prácticas a *Castell Sopera*.

Día 26. — Prácticas al *Avenc de la Roca "Ordal"*.

- Dia 12 de novembre. — *Avenç de la Codoleda*: por S. Campos, M. Sánchez y componentes del C. E. de Mataró.
- Dia 29 de octubre. — *Avenç del Davi*: por S. Campos, M. Sánchez, J. González, F. Bou y F. López.
- Dia 17 de diciembre. — *Avenç de les Pinasses*: por L. Andreu, J. A. López, M. Font, M. Sánchez, E. Casas.
- Dia 14 de enero. — *Avenç de les Pedres*: por L. Andreu, J. A. López, M. Font y E. Casas.
- Dia 28 de enero. — *Avenç de les Pinasses*: por L. Andreu, M. Font, J. A. López y E. Casas.
- Dia 4 de febrero. — *Avenç de les Pinasses*: por M. Font, L. Andreu y J. A. López.

SECCION JUVENIL

SIMBOLICAMENT...

Estàs tot sol, és l'hora de la fosca després d'una jornada d'esforç o recolliment.

Aleshores, una gran harmonia s'estableix entre l'home, les ombres denses del seu entorn, la puresa de l'aire, el parpelleig del cel i, més enllà de tota la llum i de tota la nit, hi ha ALGU, però queda tan a prop de l'esperit que se'n sent sobreeixit, i tant suau que tot és lleuger.

ALGU...

La vàlua de l'home segons St. Agustí, es mesura pel seu desig.

L'objecte total del desig és de cercar tot el millor, el bé total, el màxim possible d'ésser en si mateix, en els altres i en l'univers.

L'esperit té una participació física en la humanitat.

L'AMOR...

Mirant bé l'amor és l'assolimen de la felicitat en allò aïmat. Allò aïmat pot ésser el jo, i el que no és jo, l'altre (circumstàncies, coses específiques, els altres).

Egoïsme, seria una negació de nosaltres mateixos. Si desitgem la pròpia afirmació només la podem aconseguir amb l'amor en els altres.

RECONeixEMENT...

L'obra ha estat consumada. Davant de l'univers amb deliri la jove-
nesa estripa una decrepitud polsosa, l'alè amorosit de la confiança
amb l'amor bàsic, esforçat, humil i generós sense apassionaments exa-
gerats ens endeleix davant la fulla químicament perfecta i davant la
textura de l'última rel.

El nihilisme absolut o la petitesa no lliga amb la riquesa d'esperit.
L'esperit xifra reconeixements que cotitzen amb un final.

La constant és una suma de factors, i dins l'analogia sols s'hi mar-
ca la devoció total a l'entrega.

Cal aprendre a mirar l'univers. Es un treball molt llarg. Enlloc de
desviar-se d'ell, mirar-lo fit a fit, interrogar-lo, desxifrar-los i compren-
dre'l bo i utilitzant totes les oportunitats i totes les ciències.

Reconegut a qui ens ensenyen ajudant i col·laborant, diem un adéu,
no per sempre, sols per un instant a aquests qui a l'hora del comiat
no els hem sabut definir i sols hem sentit el seu estat d'esperit en el
que en no ésser matèria específica, també els acomiadem tan sols fi-
sicament per tal que a cada rel a cada nova llum coincidirem amb la
mateixa mirada, però a llarga distància.

ANTONI

SECCION FOTOGRAFICA

La muntanya i la fotografia

Moltes de les excursions que fem no les podem repetir. Per altra
part viarans que podem tornar a visitar no sempre els trobem iguals.
Aquells moments que el Creador ens permet gaudir dalt d'un cim o
enmig d'una vall, potser ja no ens apareixeran altra volta, en la ma-
teixa intensitat o riquesa de valors. Aquest esplai, si bé és intens, du-
ra poc i res no hi ha més bonic pel qui estima la muntanya que allar-
gar-ho, però, el temps, aquest enemic implacable que no s'atura, aviat

ens ho esborraria del nostre pensament, si no fos per la fotografia. Per això trobareu el muntanyenc amb l'instrument fotogràfic al coll.

La fotografia, si hem sabut prendre-la bé, ens fa reviure aquella emoció única, malgrat hagin passat alguns mesos i fins i tot anys sencers. El present en què vivim està format del passat i del futur, pel record i l'esperança.

El desenrotllament de la fotografia és actualment il·limitat; cada dia tenim nous i més perfectes instruments que ajuden la ciència en el seu esforç per a conèixer altres horitzons. La fotografia és l'acreditatiu gràfic del progrés.

Pels qui tenim aquesta afició com a mitjà d'expressió i complement de muntanya, ens és més fàcil ara que abans la tasca; també són més grans les possibilitats. Solament ens resta, doncs, conèixer bé aquests aparells a fi de treure'n el millor rendiment possible. Si en aquesta coneixença hi adjuntem una bona sensibilitat artística, que en els muntanyencs es dona—no hi ha dubte—podem tenir la certesa que el resultat serà bo. Els coneixements tècnics els podem aprendre. La sensibilitat artística la podem educar; i, després, evolucionar. I això és el que volem fer: APRENDRE I EDUCAR-NOS FOTOGRAFICAMENT. Sabut això, l'evolució en l'expressió vindrà sola.

D'ençà de molts anys, la nostra Entitat fou la primera a TERRASSA que tingué una SECCIO DE FOTOGRAFIA. Aquest fet ens demostra encara més el lligam que sempre hi ha hagut entre l'excursionisme i la fotografia. Actualment, ens hem proposat fer-la revifar, no solament en l'aspecte de fotografia de muntanya, sinó també per allò que la fotografia en general, té de vida pròpia. I ens agradaria molt d'acollir sota l'esmentada secció, a tots aquells qui hi estiguin interessats, puix pels motius que abans hem anomenat creiem que poden ésser molts.

De moment, i per a començar, tenim prevista una reunió quinzenal, projeccions, exposicions, concursos, etc. i potser més endavant, si les possibilitats econòmiques ho permeten, algun curset-conferència. Cada més hi haurà una sortida matinal fotogràfica que s'anunciarà oportunament.

Els qui estem al front d'aquesta Secció, ens plau molt de convidar de bon grat a tots els qui es sentin atrets per l'art fotogràfic. La seva COL-LABORACIO ACTIVA ens és necessària, i serà ben rebuda i agraïda.

LA SECCIO FOTOGRAFIA

Excursiones

- Descenso con esquís desde Tossa d'Alp y por las laderas occidentales de su cara Norte, hasta Dás de Cerdanya: por J. Comas, S. E. y M. Dalmases, J. Jorba, A. Garriga, M. Planchat y S. Prat.
- Días 8 y 9 de diciembre. — Acampada a "Can Busquets de la Floresta": por Sección Juvenil.
- Días 5, 6 y 7 de enero. — Excursión a la Molina: por Sección Juvenil.
- Días 5, 6 y 7: Acampada al Paller de tot l'Any: por Sección Juvenil.
- Día 21 de enero. — Participación en la "Marxa social de Regularitat per Muntanya": por Sección Juvenil.
- Día 28. — Acampada a Aiguafreda y excursión al Tagamanent por Sección Juvenil.
- Día 4 de febrero. — Salida a Can Busquets de la Floresta: por Sección Juvenil.
- Día 11 de febrero. — Prácticas de extinción de incendio en San Pedro Mártir de Barcelona en combinación con la Diputación de Barcelona. Sección Juvenil.
- Día 18 de febrero. — Acampada a Coll d'Eres y travesía a Gallifa: por Sección Juvenil.
- Día 25 de febrero. — Excursión travesía por Montserrat: por Sección Juvenil.
- Día 4 de marzo. — Excursión a "Can Argelaguet": por Sección Juvenil.
- Día 19 de noviembre. — Excursión matinal a Castellsapera i l'Obac: por José María Scler.
- Días 8, 9 y 10 de diciembre. — Excursión travesía Bagá, Refugio Sant Jordi y Cerdanya: por M. Closa y Sra. y Salvador Martí y Sra.
- Día 4 de febrero. — Excursión en autocar al Montseny. Ascensión al Turó de l'Home y Les Agudes: por
- Día 11 de febrero. — Excursión matinal al "Monolit": por Sección Juvenil.
- Día 18 de febrero. — Excursión fotográfica al Puerto de Barcelona: por Sección Fotográfica.
- Días 8, 9 y 10 diciembre. — Excursión a Borredá, St. Jaume de Frontanyá, Rasos de Tubau, St. Esteban de la Riba, Santuario de la Quart: por A. Sanagustín y B. Pagés.

DECORACION

ELLSA

Carretera Martorell, 58

Teléfono 4913

ESQUIS

ALTIMIRA

ACCESORIOS Y REPARACIONES DE TODAS CLASES - SERVICIO DE ALQUILER,
PUPILAJE Y LACAJE - SURTIDO DE ESQUIS ECONOMICOS, POR ENCARGO.

VENTA DE MATERIAL ATTENHOFER
ESQUIS - BASTONES - FIJACIONES

Carretera Moncada, 59 - Teléfono 5076

TARRASA

DEPORTES ALPINOS

Les ofrece el mejor material a los precios más asequibles en

MONTAÑA, CAMPING, ESQUI, TENIS Y HOCKEY

Consulte precios.

Rutlla, 31 - Teléf. 4069 . - TARRASA

FOTOS

francino

Plaza España, 13

Teléfono 2833

TARRASA